

РЕШЕНИЕ

№ 3141

гр. София, 11.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 08.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **10113** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ 44-00-3383/14.10.22г на А. А. Я. от [населено място] с проц.представител адв. К. срещу т.І от Решение № 462/27.09.22г на КЗД и жалба вх.№ 16-20-915/11.10.22г на „А1 България“ ЕАД-С. с проц.представител адв.М. против т.ІІ, ІІІ и ІV от Решение № 462/27.09.22г на КЗД.

В жалбата на Я. се сочи, че обж. част от Решението е проц. и мат.незаконосъобразна, като се моли да се отмени и да се постанови решение, с което Съдът да установи, че „А1 България“ ЕАД е извършило пряка или непряка дискриминация спрямо нея по признак „принадлежност към синдикална организация“ , като осъди „А1 България“ ЕАД да ѝ заплати разносните пред съда и пред КЗД. Соочи се, че не е направена обективна преценка на доказателствата, като изобщо липсва произнасяне относно твърдяната непряка дискриминация по чл.4 ал.3 от ЗЗДискр-третирана е по-неблагоприятно/има произнасяне само за твърдяната пряка дискриминация/.Правилно КЗД прилага предвидената в ЗЗДискр. 3-годишна преклузия за извършено нарушение по ЗЗДискр, но тази преклузия важи за нарушението, а не за фактите преди този 3годишен срок. КЗД е следвало да се произнесе за осъществена дискриминация при второто прекратяване на трудовото ѝ правоотношение по Заповед от 15.11.19г, но да вземе предвид и фактите около първото прекратяване на трудовото ѝ правоотношение по Заповед от 19.06.15г. Оспорва се извода на КЗД, че не се установява причинно-следствена връзка между второто уволнение и членството ѝ в синдикална организация. Такава

причинно-следствена връзка е налице още при първото ѝ уволнение, като „А1 България“ ЕАД не е оборил пред КЗД презумпцията за осъществена от него дискриминация по този признак. Само четиримата синдикални членове са били командирани да работят в офис на дружеството във В. и само те са уволнени дисциплинарно. В уточн. жалба/л.207/ се допълва, че Я. е упълномощила да я представлява пред КЗД- Федерация „Съобщения“ на КТ“Подкрепа“/допустимо съгл. чл. 45 ал.1 от КТ/, като Ф. е упълномощила адв.К..В съд.заседание адв.К. поддържа своята жалба и оспорва жалбата на „А1 България“ ЕАД, като прави възражение за прекомерност на хонорара на адвоката на „А1 България“ ЕАД.

В жалбата на „А1 България“ ЕАД се сочи, че обж. част от Решението е недопустима, като се моли за отмяната ѝ и прекратяване на производството по преписката. В условията на евентуалност се твърди, че обж. част от Решението е проц. и мат.незаконосъобразна, като се моли за отмяната ѝ. Претендират се сторените разноси в съд.производство и в производството пред КЗД.Обж. част е недопустима, тъй като КЗД се е произнесъл по недопустима жалба-депозирана пред КЗД от лице без валидна представителна власт/тъй като Я. е била представлявана от организация, която е представила писмено пълномощно за пред КЗД, но без нот.заверка на подписа на Я.,както изисква чл.18 ал.2 от АПК/. КЗД е следвало да прекрати адм.производство, а не да разгледа жалбата на Я. по същество. Обж. част се явява и незаконосъобразна, като КЗД изобщо не е обсъдила горното възражение на дружеството- относно недопустимостта на иницииращата производството жалба. Я. не е представила пред КЗД доказателства за твърдяната дискриминация, поради което изобщо не се е обърнала доказ.тежест съгл. чл. 9 от ЗЗДискр. Второто/процесното/ уволнение на Я. по Заповедта от 15.11.19г е на осн. чл. 325 ал.1 т.2 вр. чл.345 ал.1 от КТ, като не попада в хипотезите на чл.21 от ЗЗДискр, респ. не е следвало КЗД да установява осъществена дискриминация по признак „увреждане“-не е доказана причинно-следствената връзка между здравословното ѝ състояние и повторното ѝ уволнение/поради неявяването ѝ в 2-седмичен срок от възстановяването ѝ на работа, за да заеме длъжността си/. Не е установено по-неблагоприятно третиране на Я. при повторното ѝ уволнение- спрямо когото и да е/не се сочат лица, които са по-благоприятно третирани при сравнима сходна ситуация/. Я. е уволнена повторно, тъй като при явяването ѝ на работа на 18.11.19г- вече е бил изтекъл 14дневният срок от узнаване на съд.решение за възстановяването ѝ на работа/поне на 01.11.19г е знаела за съд.решение, тъй като е поискала издаване на изпълнителен лист по решението/.В Отговор/л.220/, „А1 България“ ЕАД оспорва жалбата на Я., тъй като тя не е представила пред КЗД доказателства за дискриминация по признак „членство в синдикална организация“ и доказ.тежест по чл.9 от ЗЗДискр изобщо не се е обърнала, т.е. не се носи от дружеството. Я. е била командирована в гр.варна, не защото е синд.член, а защото срещу нея е имало сигнал за сериозно нарушение, а практиката на дружеството е докато се разследват такива сигнали срещу служители- те да се командироваат. Последвало е дисциплинарното ѝ уволнение- именно защото при разследването се установяват извършени от нея сериозни нарушения на трудовата дисциплина.В съд.заседание адв.М. поддържа своята жалба и оспорва жалбата на Я.. Ответникът КЗД оспорва /в придружаващото преписката писмо/- и двете жалби като неоснователни и недоказани и моли за отхвърлянето им.Твърди се, че обж. части от Решението са законосъобразни съгл. чл. 146 от АПК.В писмени бележки на юрк.И. се допълва, че КЗД е установила всички релевантни факти и се е произнесла въз основа

анализ на всички доказателства, като няма допуснати проц.нарушения.Претендира се юрк.възнаграждение над минималния размер, оспорват се като прекомерни адв.хонорари на жалбоподателите.В съд.заседание ответникът не се представлява.

Съдът намира жалбите за допустими, като депозирани в срока и съгласно изискванията на АПК, от лица с активна проц.легитимация, пред надлежния съд, срещу инд.адм.акт по см. на чл.21 от АПК, поради което следва да се разгледат по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

1/ Жалбата на Я. до Съда е депозирана от адв.К. на 14.10.22г/чрез КЗД/, като на л.233 от делото е Договор за правна защита от 14.10.22г, с който лично Я. изрично упълномощава адв.К. да я представлява по това дело.Съдът приема, че Я. е надлежно представлявана по делото от адв.К..

2/ „А1 България“ ЕАД твърди, че Решението на КЗД е недопустимо, тъй като жалба вх.№ 16-18-2/15.01.20г до КЗД/иницииращия производството документ-л.24/, е била депозирана от Федерация „Съобщения“ на КТ“Подкрепа“, представлявана от Д. и само Ф. е посочена като жалбоподател. Видно от изложението на тази иницираща жалба, иска се КЗД да установи дискриминация, осъществена от „А1 България“ ЕАД спрямо четирима негови служители /които са и синдикални членове/, както и по отношение на клиенти от малцинствена етническа общност.

3/ С писмо от 27.01.20г/л.67/, КЗД дава указания на жалбоподателя Федерация „Съобщения“ на КТ“Подкрепа“ съгл. чл. 30 от АПК/за отстраняване нередовностите по жалбата/. Указано е в срок да се посочи дали инициращият документ е сигнал или е жалба и ако е жалба- да се представи екземпляр от жалбата, подписан от всички лица, които се считат за дискриминирани.Съобщението е връчено на 31.01.20г, като в срок, с писмо от 07.02.20г/л.69-75/, Федерация „Съобщения“ на КТ“Подкрепа“ уведомява КЗД, че инициращият документ е жалба от името на дискриминираното лице Я. и сигнал по отношение на останалите трима служители-синдикални членове и клиентите от малцинствена етническа общност.Представя се писмено пълномощно, подписано от Я./л.70/, по силата на което Федерация „Съобщения“ на КТ“Подкрепа“ с представляващ Д. ще я представлява пред КЗД, като има право да преупълномощава адвокат.

4/ С Разпореждане от 18.02.20г на Председателя на КЗД е образувана преписка по жалбата и е разпределена на 5членен състав, т.е. жалбата е приета за редовна и допустима. Жалбата е приета за редовна и допустима и от докладчика по преписката, видно от доклада му/л.96/, като за насроченото заседание е призован представяващия жалбоподателката, а именно- Федерация „Съобщения“ на КТ“Подкрепа“.

5/ В първото заседание на 27.01.21г, пред КЗД се явява адв. К., който представя пълномощно от Федерация „Съобщения“ на КТ“Подкрепа“ с представляващ Д., по силата на което адв.К. е преупълномощен да представлява жалбоподателката Я. пред КЗД.Изявлението на адв.К. пред КЗД по въпроса за постигане на споразумение между страните, е прието от КЗД за редовно направено от името на Я..

6/ Във второто заседание на 21.04.21г Я. се явява лично и с адв.К., като КЗД приема, че жалбоподателите са двама- Федерация „Съобщения“ на КТ“Подкрепа“/представлявана от адв.К./ и Я./лично, не се представлява/.

7/ За третото заседание на 18.11.21г, Я. се призовава само чрез Федерация „Съобщения“ на КТ“Подкрепа“/но не и чрез адв.К./ Постъпва на 01.10.21г молба на адв.К./като проц.представител на Я./ - за отлагане на заседанието.Молбата на адв.К. като представител на Я. е уважена и заседанието е отложено за 24.02.22г, като призоваването на Я. отново е само чрез Федерация „Съобщения“ на КТ“Подкрепа“/но не и чрез адв.К./.

8/ На заседанието на 24.02.22г като жалбоподател е приета само Федерация „Съобщения“ на КТ“Подкрепа“/представявана от Д./ Насрочено е ново заседание-за 11.05.22г, като Я. отново се призовава само чрез Федерация „Съобщения“ на КТ“Подкрепа“/но не и чрез адв.К./.

9/ На заседанието на 11.05.22г като жалбоподател е приета само Федерация „Съобщения“ на КТ“Подкрепа“/представявана от адв.К./ Адв.К. представя списък с разноски- от името на жалбоподател Я..

10/ На заседанието на 22.06.22г като жалбоподател е приета само Федерация „Съобщения“ на КТ“Подкрепа“/представявана от адв.К./ Преписката е обявена за решаване, депозиран са писмени бележки от адв.К. като представител на жалбоподател Я..

11/ Постановено е Решение № 462/27.09.22г на КЗД, в което жалбоподател е Я., представлявана от адв.К./преупълномощен от Федерация „Съобщения“ на КТ“Подкрепа“/.

Съдът намира от правна страна следното:

АПК не съдържа регламентация на „недопустим“ адм.акт, като според степената на порока си, един адм.акт може да бъде или нищожен или незаконосъобразен. По същество се явява правилно възражението на „А1 България“ ЕАД, че производството пред КЗД е протекло при липсата на надлежно упълномощаване на Федерация „Съобщения“ на КТ“Подкрепа“ да представлява жалбоподателката Я., респ. Ф. не е разполагала с правомощия да преупълномощава адв.К., а в крайна сметка именно той е представлявал Я. пред КЗД. Съгл. чл. 18 ал.2 от АПК- граждани може да се представляват пред адм.орган от организации, но с пълномощно с нотариална заверка на подписа. Пълномощното от Я. към Ф. е без нотариална заверка на подписа, респ. жалбата до КЗД от нейно име е била нередовна. КЗД е следвало да даде указания на Ф. да представи пълномощно с нот.заверка на подписа на жалбоподателката Я., и едва при представянето на такова - да приеме, че жалбата е редовна, а Ф. редовно е преупълномощила адв. К. да представлява Я.. Всъщност нито инициращият документ е подписан от надлежния жалбоподател Я. или лице с надлежна представителна власт, нито жалбоподателката Я. е представлявана надлежно в протеклото адм. производство от адв. К./това е второ съществено проц.нарушение/. Трето съществено проц.нарушение е и фактът, че във всяко следващо заседание КЗД променя становището си кой е жалбоподател и кой го представлява.

КЗД се е произнесла по нередовна жалба, като в адм.производство жалбоподателката не е представлявана и призовавана редовно, а КЗД променя няколко пъти становището си кой е жалбоподател. Решението на КЗД/обжалваните с двете жалби т.І-т.ІV/, се явява процесуално незаконосъобразно/а не недопустимо/. То следва да се отмени на процесуално основание, в частта по т.І-ІV, като преписката се върне за ново произнасяне от КЗД- която да обездвижи жалбата на Я.; да й даде срок да подпише жалбата си-или лично или чрез надлежно упълномощен нейн представител;

да я призовава само чрез надлежен проц.представител; да приема за нейн надлежен проц.представител в откритите заседания- само лице с валидно предоставени от нея правомощия; да проведе адм. производство – при наличие само на един жалбоподател/Я./.

При този изход на спора, на двамата жалбоподатели се полагат разноски съгл. чл. 143 от АПК. Доколкото разноските ще се плащат от ответника КЗД, адвоката на Я. не може да оспорва като прекомерен хонорара на адвоката на „А1 България“ ЕАД. На жалбоподателката Я. се дължат разноски -10лв дър.такса и 500лв договорен и внесен адв.хонорар /общо 510лв за съд.дело/ и 500лв договорен и внесен адв.хонорар пред КЗД, общо 1010лв разноски. Доколкото тези разноски са били платени от Федерация „Съобщения“ на КТ“Подкрепа“-от името на Я./съгл. двата Договора за правна защита-от 25.01.21г и от 14.10.22г/, то разноски от 1010лв следва да се присъдят на Федерация „Съобщения“ на КТ“Подкрепа“/за съд. и адм.производство/. На жалбоподателя „А1 България“ ЕАД се дължат разноски: 50лв дър.такса и 2400лв с ДДС/или 2000лв без ДДС/- договорен и внесен адв.хонорар /т.е. общо 2450лв за съд.дело/ и 2400лв с ДДС/или 2000лв без ДДС/-договорен и внесен адв.хонорар пред КЗД, т.е. общо 4850лв разноски. Ответникът КЗД обаче е направил възражение по чл.78 от ГПК за прекомерност на хонорарите, тъй като казусът не представлява фактическа и правна сложност. Възражението е основателно само по отношение хонорарите, платени от „А1 България“ ЕАД, тъй като съгл. чл. 8 ал.2 т.9 и ал.4 от Наредба №1/04г, мин.размер на адв.хонорар/и пред съда, и отделно пред КЗД/, е 1500лв без ДДС/или 1800лв с ДДС/. Следователно, на „А1 България“ ЕАД следва да се присъдят разноски в мин.общ размер на 3650лв/за съд. и адм.производство/.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.2 и чл. 173 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ т.І, т.ІІ, т.ІІІ и т.ІV от Решение № 462/27.09.22г на КЗД, по жалба вх.№ 44-00-3383/14.10.22г на А. А. Я. от [населено място] и жалба вх.№ 16-20-915/11.10.22г на „А1 България“ ЕАД-С. с представляващи А.Д. и М.М..

ВРЪЩА ПРЕПИСКАТА на КЗД за ново произнасяне по жалба вх.№ 16-18-2/15.01.20г, съобразно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени по-горе.

ОСЪЖДА Комисия за защита от дискриминация да заплати на Федерация „Съобщения“ на КТ “Подкрепа“, представлявана от П.Д. сумата от 1010лв, представляваща разноски за производството пред Съда и пред КЗД.

ОСЪЖДА Комисия за защита от дискриминация да заплати на „А1 България“ ЕАД-С. с представляващи А.Д. и М.М. сумата от 3650лв, представляваща разноски за производството пред Съда и пред КЗД.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението.

Съдия: